

Un tribunal entre interrogants

Txema Laullon, advocat de l'acusació popular presentada per l'associació Maulets en el judici del cas Guillem Agulló, ha presentat un escrit per recusar el tribunal. L'acusa, entre altres coses, de parcialitat.

Què vol dir recusar un tribunal?
—Recusar un tribunal és una manera de denunciar una actuació que és té la sospita que no serà imparcial i, per tant, desqualifica el tribunal per a jutjar.

—Quines conseqüències pot tenir?

—Si s'accepta la recusació, el tribunal s'ha d'apartar del cas i se n'ha de nomenar un altre. Com que el judici ja està començat hauria de tornar a començar. La recusació està pensada en la llei d'enjudiciament criminal per plantejar-la abans de començar el judici perquè les causes de possible recusació normalment es coneixen abans, però en aquest cas han anat eixint durant el judici. D'un costat hi ha algunes causes tècniques i d'un altre la contaminació ideològica del tribunal. Potser no tant la contaminació i sobretot la pràctica del tribunal al costat de les defenses i les actituds dels acusats

—La recusació ve derivada del famós testimoni X, la xica que declara de forma anònima i que acusa els amics de Guillem d'amagar un puny americà que no ha apregut enlloc?

—És la gota que fa vessar el got. L'acusació popular havia anat denunciant diverses actituds del tribunal al llarg del judici. No eren qüestions que per separat permeteren una recusació, però vistes en conjunt sí, i per això s'ha plantejat ara i no abans. El testimoni X curulla una situació i nosaltres o la denunciàvem o ens en fèiem còmplices.

—Quan comencen aquestes actituds?

—Des del moment que presentem les conclusions provisionals, sol·licitem la pràctica d'una determinada prova i el tribunal ens rebutja el 80% dels testimonis. I això no ens preocupa per la quantitat sinó perquè censurant aquella prova ens impedeix qualsevol possibilitat de defensar la tesi de Maulets: que aquest crim no és només que Gerardo, Pedro Cuevas i els altres han assassinat Guillem, que també, sinó que tot això cal emmarcar-lo dins la trama feixista a la ciutat de València, que continua intocada des de la transició. Això és el que tenim a les conclusions

Txema Laullon, advocat de Maulets: "Si no denunciàvem l'actitud del tribunal ens en fèiem còmplices."

provisionals i el que volíem demostrar en el judici, però en rebutjar gairebé tots els testimonis, el tribunal ja demostra que per aquesta via no ens deixa ni intentar-ho.

—L'ús del català també ha estat problemàtic?

—El fet que l'acusació parles la nostra llengua crea un problema que no té perquè existir, i a més intenten imputar-lo a l'acusació popular, quan el fet és que ells ho creuen perquè no entenen la llengua oficial d'aquest territori, i són ells els que necessiten un traductor. Quan vaig començar a parlar, el tribunal va aturar el judici i va dir que si parlava en valencià podria crear un problema perquè necessitaríem un traductor i, a bones, intenten que només utilitze el castellà. A més, les defenses fan constar a l'acta la seua protesta i m'acusen de mala fe perquè no vaig avisar que parlaria en valencià.

—A més dels testimonis inicials, a Maulets també li han rebutjat altres proves?

—Sí, intentàrem aportar altres proves documentals durant l'interrogatori dels processats. Fotocòpies de fanzines on es fa referència a l'assassinat de Guillem, on es fa una defensa ideològica política i material dels acusats, de l'assassinat. I això és una documentació que no teníem abans del judici. Com que les presentàrem durant el judici és el tribunal qui ha d'acceptar-les o no, i això ja ho sabíem, i el que considerem greu no és que no les accepten sinó la manera en què ho fan. Em diuen que no sense ni tan sols mirar-les.

—Però la defensa sí que presenta proves durant el judici.

—Sí. Ells presenten una gravació d'una persona anònima que truca a una ràdio i insulta Guillem. El tribunal l'accepta i incorpora a l'acta en escoltar-la. I és evident que la gravació està en poder de la defensa molt abans perquè l'existència de la

gravació i el seu contingut van eixir publicats a *Las Provincias* molts mesos abans.

—I arribem a la testimoni X. Per què declarà de manera anònima, quin perill denuncià per tenir aquesta protecció?

—Ella no es considera en perill, en cap moment ho ha dit. Ella diu només que té por, perquè ha vist els incidents a la porta de Bancaixa. Res més. I la llei que s'aplica perquè pugui declarar de manera anònima està pensada per a narcotraficants i terroristes, per tal que els testimonis no puguin ser amenaçats, i no és el cas.

—Però la conseqüència és que pareix que la dona s'haja de protegir...

—de l'entorn de Guillem, i així es prepara el camí per a una argumentació del tipus: els perillous eren ells, les víctimes. Una interpretació molt útil per a la defensa.

Jordi Sebastià